

## W ZESZYCIE

– W średniowieczu słowa należące do pola semantycznego <pogarda> cechowała różnorodność semantyczna i aksjologiczna; w twórczości Jana Kochanowskiego konkretyzowały się one w wymiarze humanistycznych realiów i zyskały nacechowanie religijne; współcześnie „wyostrza się” ich sens negatywny.

– XIX-wieczne tłumaczenie powieści dla dzieci pt. *Serce* Edmonda de Amicisa autorstwa Marii Konopnickiej charakteryzuje kompromisowa strategia translatorska, polegająca na równoczesnym „udomowieniu” i „egzotyzyacji”, dzięki czemu właściwie oddano styl i bogactwo języka oryginału.

– Stosowane w tekstach tygodników społeczno-politycznych strategie intertekstualne wymagają od odbiorcy znajomości kodów pragmatycznych, odkrywania odwołań i nawiązań oraz umiejętności kojarzenia różnych zależności tekstowych.

– Ujęcie modalności aletycznej, epistemicznej i deontycznej pozwala na ukazanie podobieństw i różnic leksykalnych czasownikowych wykładników modalności w języku chorwackim, serbskim i polskim.

– Potoczną świadomość językową według założeń D.R. Prestona i amerykańskiej szkoły lingwistyki potocznej (*folk linguistics*) charakteryzują następujące wyznaczniki: eksplicytna dostępność, stopień trafności, poziom szczegółowości, umiejętność kontrolowania różnych wariantów języka.

– W procesach adaptacji fonetycznej i grafemicznej polskich nazwisk i imion w tekstach japońskich dochodzi do dużej rozbieżności postaci wyjściowych i docelowych, co jest spowodowane głównie rozbieżnością systemów fonologicznych obu języków (polskiego i japońskiego).

\*\*\*

Język artystyczny – język prasy – historia języka – semantyka – leksykologia – aksjolingwistyka – pragmalingwistyka – translatoryka – język przekładu – adaptacja fonetyczna – adaptacja grafemiczna – gry językowe – strategie intertekstualne – akt mowy – performatywność – potoczna świadomość językowa – lingwistyka potoczna (*folk linguistics*) – język polski – język polonijny – język chorwacki – język serbski – język japoński.

Red.